

**HET GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN DE NEDERLANDSE
ANTILLEN
ZITTINGSPLAATS CURAÇAO**

Kort geding

in de zaak van:

1. **Cornelis Leonardus BAAS (Baas),**
2. **Hans JONGKIND (Jongkind),**
3. de naamloze vennootschap
ALO-ALO FOOD CORPORATION N.V.
(Alo-Alo),
4. de naamloze vennootschap
BRAVO-BRAVO FOOD CORPORATION N.V.
(Bravo-Bravo),
5. de naamloze vennootschap
CAN-CAN FOOD CORPORATION N.V. (Can-Can),

alle wonende, althans gevestigd op Curaçao,
eisers,
tezamen **Baas e.s.** te noemen,
gemachtigde **mr. A. de Buck,**

tegen

1. **Peter Jan David PASSENIER (Passenier),**
wonende op Curaçao,
2. **Christiaan VAN ASSENDELFT VAN WIJCK**
(Van Wijck)
zonder vaste woon- of verblijfplaats op Curaçao,

gedaagden,
gemachtigde **mr. C.A. Peterson,**
tezamen **Passenier e.s.** te noemen.

Het procesverloop

Baas c.s. heeft op 18 februari 2002 een verzoekschrift in kort geding ingediend tegen Passenier c.s.. Na een aanhouding heeft de behandeling plaatsgehad op 21 februari 2002. Van beide zijden werden de partijen bijgestaan door hun gemachtigden, die aan de hand van overgelegde pleitnotities het woord hebben gevoerd. Na verdere discussie is vonnis bepaald op heden.

De vaststaande feiten

- 1) Baas is middellijk meerderheidsaandeelhouder in Alo-Alo, Bravo-Bravo en Can-Can (de Delifrance-vestigingen op Curaçao). Jongkind is directeur van deze vennootschappen.
- 2) Passenier is via de Arubaanse vennootschap Hyppo Alleys A.V.V. middellijk minderheidsaandeelhouder van de Delifrance-vestigingen. Hij was vanaf 1 mei 1997 tot zijn ontslag op staande voet op 29 oktober 2001 bedrijfsleider bij Delifrance. Tot en met 1 februari 2002 is vervolgens tussen de wederzijdse advocaten van Baas en Passenier gecommuniceerd over een regeling in der minne ter zake van de beëindiging van het middellijke aandeelhouderschap van Passenier.
- 3) Passenier is op 18 februari 2002 op verdenking van mishandeling van Baas aangehouden en in verzekering gesteld. De volgende dag heeft hij in rechten zijn ontslag aangevochten.

De omvang van het geschil

- 4) Volgens Baas is hij op 14 februari 2002 in het bijzijn van de general manager van Delifrance, E. de Lange, in het kantoor van de Delifrance-vestiging te Bloempot door Passenier en met hulp van Van Wijck bewusteloos geslagen. Beide gedaagden zouden nog steeds een grote bedreiging voor hem en Jongkind en de Delifrance-vestigingen vormen. Nu zij hebben getoond geen scrupules te hebben, is immers behalve herhaald geweld ook vernieling of brandstichting niet uit te sluiten. Om die reden vordert Baas c.s. een contact- en straatverbod met betrekking tot (de woningen van) Baas en Jongkind, alsmede een straatverbod ten aanzien van de Delifrance-vestigingen. Ook vordert hij (Baas) Naf. 25.000,- als voorschot op materiële en immateriële schadevergoeding. Tenslotte vordert Baas c.s. op straffe van een dwangsom een verbod op het verrichten van enige handeling gericht op de vervreemding door Hyppo Alleys A.V.V. van haar aandelen in de Delifrance-vennootschappen. Passenier is immers bezig zijn schepen achter zich te verbranden en is contractueel gehouden zijn aandelen in de genoemde vennootschappen aan Baas aan te bieden.
- 5) Het verweer van Passenier c.s. zal hierna worden besproken voor zover het voor de te nemen beslissing van belang is.

De beoordeling van het geschil

- 6) *Het door Baas en Jongkind gevorderde contact- en straatverbod:* aanleiding voor dit geschil vormt een incident dat zich in een benauwde kantoorruimte van de vestiging te Bloempot heeft afgespeeld. Van dat incident waren slechts Baas, Passenier, Van Wijck en De Lange (sinds kort de ex-vriendin van Passenier) getuige. De door deze partijen afgelegde verklaringen zijn onderling op diverse punten strijdig. Kort gezegd beweren Baas en De Lange dat Baas door Van Wijck is vastgehouden en door Passenier is mishandeld, terwijl laatstgenoemden het hebben over zelfverdediging tegen agressief gedrag van Baas. Uitsluitend op basis van deze verklaringen kan in kort geding de toedracht van het incident niet met voldoende mate van zekerheid worden vastgesteld.

Vast staat echter wel het volgende: Baas is door Passenier geslagen. Zijn huisarts heeft de volgende dag ter hoogte van de rechter kaak een fors hematoom geconstateerd alsmede drukpijn en zwelling ter hoogte van de rechter slaap. Ook klaagde Baas over nekpijn met hoofdpijn. Van de voorste tanden waren volgens de huisarts splinters afgebroken. Deze bevindingen stemmen overeen met de waarneming van de rechter ter zitting. De mededeling van Baas aan de huisarts dat hij enige minuten buiten westen is geweest en last heeft van geheugenverlies, is bovendien onvoldoende gemotiveerd bestreden. Op 19 februari 2002 heeft de tandarts van Baas de kosten van herstel van zijn gebit (waaronder het plaatsen van diverse kronen en brugpijlers) begroot op Naf. 6.483,-. Tenslotte is ter zitting gebleken dat Passenier, die ten tijde van de zitting nog steeds in voorarrest zat, een zogenaamde master in de verdedigingssport Kung Fu is. Anderzijds is het gerecht niets gebleken van enige met het incident verbandhoudende verwonding bij Van Wijck of Passenier. Gelet op dit alles is voorshands aannemelijk dat Baas door Passenier zwaar is mishandeld. Dat deze partijen een langlopend zakelijk conflict hebben dat nog lang zal voortduren, en dat de gebeurtenissen in het kader van dat conflict moeten worden geplaatst, staat niet ter discussie. Er bestaat dan ook aanleiding toe Passenier te verbieden zich te begeven binnen een straal van 200 meter van de woning van Baas en hem op te dragen zich te onthouden van elk opzettelijk contact met Baas, in welke vorm dan ook. De in dat verband gevorderde dwangsom zal worden gematigd en gemaximeerd.

- 7) Anders dan die van Baas, is de vordering van Jongkind onvoldoende feitelijk onderbouwd. Gesteld is slechts dat Jongkind directeur is van de diverse vennootschappen en dat Passenier hem de Bin Laden van de Warawaraweg (Carawaraweg) heeft genoemd. Op grond daarvan kan Jongkind geen straatverbod vorderen, ook niet als die vordering tegen de achtergrond van al het voorgaande wordt geplaatst.
- 8) Voor de tegen Van Wijck gerichte vordering bestaat evenmin voldoende grond. Om te beginnen is niets gesteld waaruit kan volgen dat van Van Wijck voorafgaand aan het incident enige dreiging is uitgegaan. Van Wijck lijkt zelfs – even afgezien van het incident zelf – geheel buiten de tussen partijen ontstane onenigheid te staan. Wat de mishandeling betreft: het geweld tegen Baas is hoe dan ook hoofdzakelijk van Passenier uitgegaan. Van Wijck was bij het incident wel aanwezig en heeft zich misschien niet geheel afzijdig gehouden, onaannemelijk is dat op dit moment van hem persoonlijk een serieuze dreiging uitgaat. Bij dat oordeel betreft het gerecht dat Van Wijck (die overigens van plan is een dezer dagen naar Nederland terug te keren) tengevolge van een verkeersongeval een been moet missen en een verbrijzelde rug heeft.
- 9) *Het door de vestigingen gevorderde straatverbod:* ook voor de Delifrance-vestigingen geldt dat aan de stelplicht voor de vordering tot het opleggen van een straatverbod niet is voldaan. Weliswaar neemt Passenier volgens Baas c.s. nog steeds grepen uit de kas en is sprake van spanningen bij het personeel, Baas c.s. heeft ook betoogd dat alle vestigingen inmiddels voortdurend worden beveiligd. Het zou te ver gaan om in aanvulling daarop een straatverbod uit te spreken.
- 10) *De door Baas gevorderde schadevergoeding:* onbetwist is dat Baas schade heeft geleden doordat Passenier fysiek geweld tegen hem heeft gebruikt. Dat Passenier voor die schade niet aansprakelijk zou zijn, is onaannemelijk. Als al sprake is van zelfverdediging, dan nog zou immers niet kunnen worden gesproken van proportioneel geweld, te meer omdat Passenier bedreven zegt te zijn in een verdedigingssport. Voorshands is aannemelijk dat de schade in ieder geval bestaat uit Naf. 6.483,- aan tandartskosten. De suggestie van Passenier c.s. dat Baas de door de tandarts geconstateerde schade al eerder had opgelopen, is te weinig aannemelijk om tot een ander oordeel te leiden. Een vergoeding wegens immateriële schade van tenminste Naf. 1.000,- ligt ook in de rede. Baas beweert

verder een eigen risico bij de ziektekostenverzekeraar te moeten voldoen van Naf. 1.000,=. Dat is eveneens betwist. Omdat Baas deze stelling niet aan de hand van bewijsstukken aannemelijk heeft gemaakt, kan het gerecht voorshands niet van de juistheid ervan uitgaan. Daarbij laat het gerecht nog daar of Baas zijn eigen risico uiteindelijk niet ook zou moeten betalen indien het incident niet had plaatsgevonden. Voor het overige is de gepretendeerde schade in het geheel niet aannemelijk gemaakt. Het voorschot op de schade wordt dus (afgerond) begroot op een totaal van Naf. 7.500,=. Dat met de voldoening van dit voorschot onverwijlde spoed is geboden, is niet bestreden, net zomin als de stelling dat geen sprake is van enig restituerisico. De vordering zal daarom tot dit bedrag worden toegewezen.

11) *De vordering met betrekking tot de aandelenoverdracht:* daargelaten of Passenier uitsluitend op grond van zijn bevoegdheden als aandeelhouder kan bewerkstelligen dat Hyppo Alleys A.V.V. handelingen verricht die zijn gericht op vervreemding van haar aandelen in de Delifrance-vennoetschappen, geldt het volgende: uit hetgeen daaromtrent is aangevoerd, blijkt onvoldoende dat op korte termijn het gevaar dreigt dat Passenier in strijd zal handelen met zijn aanbiedingsverplichting aan Baas. Over deze aanbieding en de daaropvolgende overdracht is immers al genuïme tijd overleg gevoerd tussen de raadslieden van partijen. Het lijkt er dus op dat Passenier zijn aandelen juist wel aan Baas wil verkopen. Aan de stelling dat Passenier desalniettemin bezig is zijn schepen achter zich te verbranden, heeft Baas c.s. in het geheel geen handen en voeten gegeven. Bovendien is ter zitting gebleken dat Passenier de nietigheid van zijn ontslag heeft ingeroepen. Het is dus nog maar de vraag of hij uiteindelijk de verplichting zal blijken te hebben de bewuste aandelen aan Baas aan te bieden. Die verplichting vloeit volgens Baas immers voort uit het gegeven ontslag.

12) Het voorgaande leidt tot de navolgende beslissing. Passenier zal als de overwegend in het ongelijk gestelde partij worden verwezen in de kosten van de procedure.

De beslissing:

Het gerecht:

Verbiedt Passenier zich te begeven binnen een straal van 200 meter van de woning van Baas te Kaya Damasco # 8 te Jan Thiel;

Gebiedt Passenier zich te onthouden van elk opzettelijk contact, in welke vorm dan ook, met Baas;

Een en ander op straffe van verbeurte van een dwangsom van Naf. 5.000,= voor elke overtreding van dit verbod en dit gebod, met een maximum van Naf. 50.000,=.

Veroordeelt Passenier bij wijze van voorschot op materiële en immateriële schadevergoeding tot betaling aan Baas van Naf. 7.500,= (zevenduizendvijfhonderd gulden).

Verklaart deze uitspraak in zoverre uitvoerbaar bij voorraad en op de minuut.

Verwijst Passenier in de proceskosten voor zover die tot op heden aan de zijde van Baas zijn gevallen, en welke worden begroot op Naf. 1.500,= aan salaris van de gemachtigde en Naf. 1.183,76 aan verschotten.

Wijst het meer of anders gevorderde af.

verder een eigen risico bij de ziektekostenverzekeraar te moeten voldoen van Naf. 1.000,=. Dat is eveneens betwist. Omdat Baas deze stelling niet aan de hand van bewijsstukken aannemelijk heeft gemaakt, kan het gerecht voorshands niet van de juistheid ervan uitgaan. Daarbij laat het gerecht nog daar of Baas zijn eigen risico uiteindelijk niet ook zou moeten betalen indien het incident niet had plaatsgevonden. Voor het overige is de gepretendeerde schade in het geheel niet aannemelijk gemaakt. Het voorschot op de schade wordt dus (afgerond) begroot op een totaal van Naf. 7.500,=. Dat met de voldoening van dit voorschot onverwijld spoed is geboden, is niet bestreden, net zomin als de stelling dat geen sprake is van enig restitutie-risico. De vordering zal daarom tot dit bedrag worden toegewezen.

11) De vordering met betrekking tot de aandelenoverdracht: daargelaten of Passenier uitsluitend op grond van zijn bevoegdheden als aandeelhouder kan bewerkstelligen dat Hyppo Alleys A.V.V. handelingen verricht die zijn gericht op vervreemding van haar aandelen in de Delifrance-vennoetschappen, geldt het volgende: uit hetgeen daaromtrent is aangevoerd, blijkt onvoldoende dat op korte termijn het gevaar dreigt dat Passenier in strijd zal handelen met zijn aanbiedingsverplichting aan Baas. Over deze aanbieding en de daaropvolgende overdracht is immers al genuïme tijd overleg gevoerd tussen de raadslieden van partijen. Het lijkt er dus op dat Passenier zijn aandelen juist wel aan Baas wil verkopen. Aan de stelling dat Passenier desalniettemin bezig is zijn schepen achter zich te verbranden, heeft Baas c.s. in het geheel geen handen en voeten gegeven. Bovendien is ter zitting gebleken dat Passenier de nietigheid van zijn ontslag heeft ingeroepen. Het is dus nog maar de vraag of hij uiteindelijk de verplichting zal blijken te hebben de bewuste aandelen aan Baas aan te bieden. Die verplichting vloeit volgens Baas immers voort uit het gegeven ontslag.

12) Het voorgaande leidt tot de navolgende beslissing. Passenier zal als de overwegend in het ongelijk gestelde partij worden verwezen in de kosten van de procedure.

De beslissing:

Het gerecht:

Verbiedt Passenier zich te begeven binnen een straal van 200 meter van de woning van Baas te Kaya Damasco # 8 te Jan Thiel;

Gebiedt Passenier zich te onthouden van elk opzettelijk contact, in welke vorm dan ook, met Baas;

Een en ander op straffe van verbeurte van een dwangsom van Naf. 5.000,= voor elke overtreding van dit verbod en dit gebod, met een maximum van Naf. 50.000,=.

Veroordeelt Passenier bij wijze van voorschot op materiële en immateriële schadevergoeding tot betaling aan Baas van Naf. 7.500,= (zevenduizendvijfhonderd gulden).

Verklaart deze uitspraak in zoverre uitvoerbaar bij voorraad en op de minuut.

Verwijst Passenier in de proceskosten voor zover die tot op heden aan de zijde van Baas zijn gevallen, en welke worden begroot op Naf. 1.500,= aan salaris van de gemachtigde en Naf. 1.183,76 aan verschotten.

Wijst het meer of anders gevorderde af.

Aldus gewezen door mr. Zandbergen, rechter in voormeld gerecht, en uitgesproken ter openbare terechtzitting op Curaçao van 25 februari 2002, in tegenwoordigheid van de griffier.